

Ngoại Truyện 2

Đám cưới của Hắc Tư Dạ và Tuyết Nhàn được tổ chức vô cùng sang trọng. Đặc biệt, anh muốn cho cô một hôn lễ trong mơ mà tất cả mọi người đều phải trầm trồ.

Hắc Tư Dạ chuẩn bị rất chu đáo. Để phòng cô giờ trò nên ngay trước hôn lễ 1 tuần, Hắc Tư Dạ kéo Tuyết Nhàn đi đăng kí kết hôn lại.

Vừa bước ra khỏi “cái nơi trói buộc” Tuyết Nhàn chợt thấy buồn nôn khi mùi cá rán thơm lừng ở quán ăn đối diện. Mặt cô xanh xao đến tái nhợt, Hắc Tư Dạ cau mày liền đưa cô tới bác sĩ khám xem sao. Anh sợ rằng sau khi tỉnh lại cô sẽ có di chứng nên thường xuyên dẫn cô đi kiểm tra sức khỏe. Nhưng 1 tháng nay do vì anh khá bận phải chu toàn cho hôn lễ nên Hắc Tư Dạ không có thời gian đưa cô đi khám được.

Ngồi đợi bác sĩ kiểm tra sức khỏe cho cô xong, lúc này Hắc Tư Dạ mất kiên nhẫn. Anh đi tới nắm lấy tay của cô rồi nhìn chăm vị bác sĩ đối diện khiến cho ông ta toát mồ hôi.

- Vợ tôi sao vậy? Tôi thấy cô ấy hay buồn nôn, ngủ nhiều, lại còn thèm ăn đồ chua lẫn đồ ngọt.

Vị bác sĩ bèn thở dài đưa hồ sơ bệnh án của cô cho Hắc Tư Dạ xem qua. Ông ta chỉ thở dài lắc đầu. Tuổi trẻ bây giờ chẳng có tí kiến thức nào cả. Những triệu chứng đó là rõ ràng mang thai vậy mà Hắc Gia cũng không biết. Nếu có thể, ông ta muốn bỏ đầu vị Hắc Gia này ra xem bên trong chứa cái gì.

Hắc Tư Dạ cầm bệnh án của cô lên xem. Đột nhiên, một cơn gió lạnh thổi qua. Hắc Tư Dạ giống như bị đóng băng vậy. Anh dường như không tin vào mắt mình nhìn chăm bác sĩ.

- Là sao?

- Phu nhân đã mang thai được 3 tuần rồi. Những triệu chứng đó là ốm nghén mà ra. Hắc Gia, đây là thời điểm thai phụ cần được bồi bổ dinh dưỡng đầy đủ.

Niềm vui sướng ập tới. Hắc Tư Dạ chưa bao giờ cảm thấy vui như hiện tại. Cho đến khi về đến biệt thự rồi anh vẫn cười hững hờ tủm tỉm. Lưu Quang Nhất vừa mới tới đưa hồ sơ đầu thầu, Hắc Tư Dạ cười tươi nhìn anh ta khiến Lưu Quang Nhất lạnh sống lưng. Hắc Gia mà cười chắc chắn sắp có chuyện xui rồi.

- Lưu Quang Nhất, tôi làm ba rồi!

- Vậy thì sao?

- Cho cậu nghỉ phép 5 ngày!

Đến khi Hắc Tư Dạ đi rồi Lưu Quang Nhất vẫn ngây ngô đứng đó sắp phát khóc. Trời hôm nay có nắng sáng quá. Cuối cùng Hắc Gia cũng nghĩ thông cho anh ta nghỉ phép.

- Phong Vân, tôi làm ba rồi!

- Chúc mừng Hắc Gia!

- Tôi cho phép cậu nghỉ 5 ngày!

Gặp ai Hắc Tư Dạ cũng vui vẻ phê chuẩn cho nghỉ phép. Đến đêm hôm đó, Tuyết Nhàn thèm

ăn đồ chua. Hắc Tư Dạ lúc này mới biết mình đã mắc một sai lầm nghiêm trọng. Tất cả thuộc hạ và người giúp việc anh đã cho nghỉ phép. Giờ không còn ai? Lấy đâu ra đồ chua?

- Em muốn ăn!

- Được rồi! Anh đi mua cho em!

Lần đầu tiên Hắc Tư Dạ phải lộ mọ đi đêm ra siêu thị mua hoa quả chua cho cô. Chật vật lắm anh mới trở về. Nhưng khi thấy Hắc Tư Dạ về tay không, Tuyết Nhàn nghi hoặc.

- Đồ chua của em đâu?

Ngay sau đó có tiếng người ra vào. Hơn chục nhân viên đang bê từng thùng hoa quả để vào bếp. Tuyết Nhàn như chêta sững. Cái này... có phải nhiều quá không???

- Anh không biết chọn nên mua tất cả siêu thị về cho em ăn dần.

- Đồng này em ăn tới sang năm cũng chưa hết!

[...]Đám cưới của hai người được tổ chức dưới tòa lâu đài cổ kính cạnh ngay bãi biển xanh mát xinh đẹp. Do vì cô đang mang thai nên Hắc Tư Dạ đã đặc biệt thuê chuyên gia thiết kế riêng cho cô bộ váy cưới mặc thoải mái.

Nơi tổ chức được trang hoàng rất lộng lẫy với hơn 2000 khách mời toàn những người trong giới thượng lưu. Toàn bộ đồ trang trí làm toàn bằng kim cương, đồ ăn nhẹ đều do đầu bếp hàng đầu thế giới chế biến. Đặc biệt hơn, sân khấu giành cho cô dâu chú rể được trang hoàng thảm nệm vàng. Hàng trăm loài hoa được lấy từ các nước về chỉ để trang trí ghế ngồi cho khách mời.

Hắc Tư Dạ còn đặt du thuyền 4 tầng để sau khi tổ chức hôn lễ xong sẽ có một bữa tiệc trên du thuyền khổng lồ đó.

Ngay từ sáng sớm, Hắc Tư Dạ đã thức dậy chuẩn bị mọi thứ. Anh vẫn để cho cô ngủ nhưng lại tự tay bế cô đi làm vệ sinh cá nhân xong gọi người đến trang điểm.

Tuyết Nhàn còn đang mơ màng thì bị người giúp việc thay váy cưới cho. Rồi dẫn cô tới lễ đường.

Bước xuống xe, cô được một người đưa bó hoa cho rồi có một cặp trẻ con cả trai lẫn gái đi tới ra hiệu cho cô theo sau. Tuyết Nhàn không biết Hắc Tư Dạ đã chuẩn bị kỹ càng như vậy. Khi cô bước vào lâu đài, một chiếc trục thăng mini được kẹp khăn cô dâu bay tới thả chiếc khăn trùm đầu cô dâu lên trên đầu cô. Sau đó tiếng nhạc nổi lên, hàng ngàn cánh hoa được bắn ra. Tiếng vỗ tay của tất cả khách mời vang lên.

Mà lúc này, Hắc Tư Dạ trong bộ lễ phục tux như một vị hoàng tử đứng trên sân khấu. Khi cô tới gần, anh giang tay đỡ cô bước lên bục cao.

Hôn lễ này, anh có mời Cha Sứ tới nhưng chỉ chứng giám cho cô và anh. Mọi nghi thức hôn lễ anh sẽ tự thực hiện. Đây chắc phải nói là hôn lễ xa hoa nhất Vương Thành cũng là hôn lễ độc nhất vô nhị không ai có được...

Hắc Tư Dạ quỳ xuống trước mặt cô. Lưu Quang Nhất mang đến một cặp nhẫn kim cương

được chính tay nhà thiết kế Anh nổi tiếng chế tạo. Hắc Tư Dạ cầm một chiếc nhẫn đưa đến trước mặt cô.

- Tuyết Nhàn, em có nguyện ý lấy anh chứ?

Khi cô còn đang vui sướng do dự, Hắc Tư Dạ đã cầm tay cô đeo nhẫn vào.

- Không cần em nguyện ý! Anh đồng ý là được. Dù sao cả đời này em cũng chỉ có thể lấy anh!

- Anh là đồ bá đạo!

Hắc Tư Dạ mỉm cười đưa chiếc nhẫn còn lại cho cô. Tuyết Nhàn hiểu ý cầm lấy chiếc nhẫn đeo vào ngón áp út trên tay anh.

Một tràng pháo tay nổi lên để chúc mừng thời khắc trọng đại này. Hắc Tư Dạ đứng dậy đặt lên môi cô một nụ hôn thay cho lời thề.

- Anh sẽ bảo vệ em suốt đời!